

Яскравий вечір

26 листопада 2016 року на головній сцені Харківського національного університету мистецтв відбувся концерт з серії «Назустріч 100 – річчю ХНУМ імені І.П.Котляревського». Виконавці - студентський симфонічний оркестру ніверситету, диригент Аллін Власенко, та піаніст асистент-стажист, лауреат міжнародних конкурсів - Максим Шадько. Мабуть не всім відомо, що Аллін Григорович - це випускник нашого університету, народний артист України, який завжди є бажаним гостем на нашій сцені. Він працює багато років зі студентським симфонічним оркестром Київського інституту мистецтв ім. Глієра, але всі, хто відвідав концерт – відкриття фестивалю «Харківські ассамблеї» цієї осені, запам'ятали вражаючий виступ нашого оркестру зі складною програмою з творів Ф.Мендельсона під орудою Алліна Власенко. Тож, співпрацю продовжено, і на цей раз маестро створив нову велику програму з студентським оркестром і Максимом Шадько.

Симфонічний студентський оркестр (художній керівник Юрій Насушкін) за останні два роки показував постійне зростання: збільшував кількість концертних виступів, напрацьовував базовий репертуар, грав з різними диригентами і провів успішний концертний тур у Німеччині. Репертуар оркестру насичений багатьма класичними симфоніями, музикою барокко, романтичними творами. Та вибір творів для нової концертної програми обумовлено новим кроком його творчого розвитку.

Прем'єрним для оркестру стало виконання першої сммфонії Й.Брамса ор.68 с-moll. Як відомо, початок написання твору припадає на 1862 рік, а закінчення та прем'єра за часів Й.Брамса відбулись у 1876. Брамс писав під враженням байронівського «Манфреда». Все починається з протилежних тем: темою долі і темою сподівань, Взагалі твір емоційно і технічно дуже складний, тож виконання студентським оркестром консерваторій зустрічається не часто. Диригенту потрібно копітко та ретельно вистроїть кожну тему, кожний розділ, частину, особливо в такому масштабному в часі твору. Аллін Власенко був саме цим диригентом

Весь оркестр уважно слідкував за кожним рухом диригента. Перша частина налаштувала на драматичний, рішучий характер. Друга навіяла романтичні спогади. Наступна частина відправила слухачів в тепле літо, десть на природі, де відчувається дотик вітру з його постійною змінністю. Настрій мрійливого забуття змінився суворим, скорботним фіналом. Але відновлення руху відбувалося поступово. Pizzicato струнних починається повільно, а далі пожвавлюються рухи і, мов «виплигують» в зменшений септакорд, то, дійшовши до вершини, «котяться» впевненим пасажем. Несподівано звучить хорал мідних інструментів, так готується головна партія сонатного алегро — співуча тема струнних, яка майже повторює тему радості з Дев'ятої симфонії Бетховена.

Впродовж симфонії слідом за диригентською паличкою як за дороговказом, слухачі спостерігали колізії драматичних тем і мали можливість пофантазувати на ліричних темах. Навіть технічні помилки оркестрантів і деякі не точні моменти вступу струнних, не зіпсували гарне враження. Оплески і крики «Браво!Браво» пролунали не один раз.

Ефектним завершенням першого акту був «Угорський танець» №5 Брамса, виконаний на біс.

В другому відділенні пролунав Концерт для фортепіано з оркестром № 2 op.16 g-moll у чотирьох частинах Сергія Прокоф'єва.

Він був улюбленим твором композитора, автор сам постійно виконував його у власних концертах. Тому не випадково цей твір Максим Шадько виконує вже третій або четвертий рази.

Перша частина поєднала стриманість з ліричною напруженістю, а казковість з танцевальністю. В каденції фортепіано у Прокоф'єва багато віртуозних прийомів, з якими легко впорався Максим.

Друга частина – скерцо підкорила грайливістю, а третя, навпаки, звучала похмуро, навіть зловісно. Фінал пролунав буйно, наполегливо і надзвичайно швидко. Простір для соліста був необмежений, та його лідерство підтримував диригент тактовою манерою. Вдалих темп сприяв тому, що концерт пролунав на одному диханні.

Вечір залишився в пам'яті слухачів яскравим спогадом.